

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการให้บริการสุขภาพระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในและนอกโครงการสุขภาพสายการศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

การวิจัยในประเทศ

บุญชัน เตชะกัมพูช (2519 : 67-74) ได้วิจัยเรื่อง "โครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาของสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้" รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนประชาบาลสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ จำนวนรวมทั้งหมด 190 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา บางแห่งจัดให้มีการตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่อนามัย เทอมละครั้ง บางแห่งปีละครั้ง บางแห่งไม่เคยจัดเลย ส่วนใหญ่ครูมีความรู้เกี่ยวกับการตรวจสุขภาพนักเรียนและการปฐมพยาบาลน้อยมาก โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีการปลูกผี ฉีควัคซีนป้องกันอหิวาตกโรค มีครูให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพ มีการวัดสายตา ทดสอบการได้ยิน การตรวจฟันและตรวจสุขภาพนักเรียนจะทำในตอนเช้าทุกวัน มีการบันทึกสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ และโรงเรียนส่วนใหญ่มีโรงอาหาร

โรงเรียนประชาบาลสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนใหญ่ไม่มีการตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่อนามัย ครูมีความรู้เกี่ยวกับการตรวจสุขภาพนักเรียนและการปฐมพยาบาลน้อยมาก ไม่มีการวัดสายตาและทดสอบการได้ยิน การปลูกผีและฉีควัคซีนป้องกันอหิวาตกโรคมักทำเมื่อเกิดโรคระบาด ไม่มีครูให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพ โรงเรียนประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยทำบันทึกสุขภาพ และโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงอาหาร

โรงเรียนเทศบาล ส่วนใหญ่จัดให้มีการตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่อนามัย การตรวจสุขภาพในตอนเช้าจะทำเป็นประจำ เช่น มีการ

ซึ่งหนักและวัดส่วนสูง การวัดสายตาและทดสอบการได้ยินส่วนใหญ่ไม่ไต่ทำ ครูส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบสุขภาพและการปฐมพยาบาลน้อยมาก นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังกันให้ทราบและจัดไว้ป้องกันอหิวาตกโรคเมื่อมีโรคระบาด บางโรงเรียนเท่านั้นที่มีครูให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพและจัดทำบันทึกสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ

โรงเรียนราษฎร์ ส่วนใหญ่จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยปีละครั้ง การตรวจสอบสุขภาพในตอนเช้าจะทำทุกวัน การทดสอบการได้ยินทำปีละครั้ง ทุกโรงเรียนตรวจฟันนักเรียนปีละครั้ง มีการบันทึกสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ มีครูให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพ ครูส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลพอใช้

ปรีชา กิจวิมลชัย (2523 : 122-128) ศึกษารายชื่อเรื่อง "การศึกษาผลการปฏิบัติงานอนามัยโรงเรียน จัดโดยศูนย์อนามัยโรงเรียนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2520" รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 71 คน และครูจำนวน 223 คน ซึ่งทั้งหมดผ่านการอบรมงานอนามัยโรงเรียนมาแล้ว ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้ปฏิบัติกิจกรรมอนามัยโรงเรียนหลังการอบรมเพิ่มขึ้นหลายรายการ เช่น การให้ภูมิคุ้มกันโรค การตรวจสอบสุขภาพนักเรียน และการรักษานักเรียนที่เจ็บป่วยซึ่งตรวจพบในโรงเรียน กิจกรรมที่ปฏิบัติรองลงมาได้แก่ การประสานงานกับโรงเรียนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนหรือการดำเนินงานอนามัยโรงเรียน การรักษานักเรียนที่เจ็บป่วยที่ครูหรือผู้ปกครองส่งมาที่สถานอนามัย และจัดหาเวชภัณฑ์สำหรับออกปฏิบัติงานอนามัยโรงเรียน สำหรับครูพบว่า ได้ปฏิบัติกิจกรรมอนามัยโรงเรียนหลังการอบรมเพิ่มขึ้นหลายรายการ เช่น แนะนำการปฏิบัติทางค่านิยมแก่นักเรียนในตอนเช้า จัดหายามาใช้ในการปฐมพยาบาลในโรงเรียน การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการให้ภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่ครูปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดอาหารกลางวันเพื่อส่งเสริมโภชนาการแก่นักเรียนหรือดำเนินงานโครงการส่งเสริมโภชนาการในโรงเรียน

วิลาศ จันทรัตน์ (2524 : 78-79) ศึกษารายชื่อเรื่อง "การบริหารงานสุขภาพอนามัยในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสงขลา" รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในเขตสุขภาพภาค จำนวน 20 คน และครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษานอกเขตสุขภาพภาค จำนวน 227 คน ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนในเขตสุขาภิบาล งานบริการสุขภาพที่มีการจัดครบทุกโรงเรียน
 โคน้ำ การตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การตรวจสุขภาพในคอน
 เข้าโดยครู และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ส่วนบริการที่โรงเรียนส่วนใหญ่หรือมากกว่า
 ครึ่งหนึ่งสามารถจัดได้ โคน้ำ การจัดทำบัตรสุขภาพนักเรียน การจัดบริการอาหารกลางวัน
 การตรวจวัดสายตา การทดสอบการได้ยิน การรักษาพยาบาลนักเรียน การมีเจ้าหน้าที่ประจำ
 หอพยาบาลและการจัดส่งหน้ากากการส่งเสริมสุขภาพจิตครู บริการที่โรงเรียนเพียงส่วนน้อย
 สามารถจัดได้ คือ การตรวจสุขภาพครูและบุคลากรในโรงเรียน บริการที่โรงเรียนส่วนใหญ่
 จัดได้เข้าเกณฑ์มาตรฐาน โคน้ำ การตรวจสุขภาพนักเรียนโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
 การจัดทำบัตรสุขภาพนักเรียน การตรวจวัดสายตา การทดสอบการได้ยิน การสร้างเสริมภูมิ
 คุ้มกันโรคและการจัดส่งหน้ากากการส่งเสริมสุขภาพจิตครู บริการที่โรงเรียนเพียงส่วนน้อยสามารถ
 จัดได้เข้าเกณฑ์มาตรฐาน โคน้ำ การตรวจสุขภาพครูและบุคลากรอื่น การตรวจสุขภาพนักเรียน
 ในคอนเข้าและการรักษาพยาบาลนักเรียน

โรงเรียนนอกเขตสุขาภิบาล ไม่มีโรงเรียนใดสามารถจัดบริการสุขภาพได้
 ครบทุกอย่าง แต่โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดบริการเกือบทุกรายการ ยกเว้นการตรวจสุขภาพ
 ครูและการมีเจ้าหน้าที่ประจำหอพยาบาลเท่านั้นที่มีการจัดบริการประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวน
 โรงเรียนทั้งหมด บริการที่โรงเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งจัดได้เข้าเกณฑ์มาตรฐาน โคน้ำ การตรวจ
 สุขภาพนักเรียนโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การตรวจสุขภาพครู การจัดทำบัตรสุขภาพ
 การตรวจวัดสายตา การทดสอบการได้ยิน การมีเจ้าหน้าที่ประจำหอพยาบาลและการจัดส่งหน้ากาก
 การส่งเสริมสุขภาพจิตครู บริการที่โรงเรียนเพียงส่วนน้อยสามารถจัดได้เข้าเกณฑ์มาตรฐาน
 โคน้ำ การตรวจสุขภาพนักเรียนในคอนเข้าโดยครู การจัดบริการอาหารกลางวัน การสร้างเสริม
 ภูมิคุ้มกันโรค และการรักษาพยาบาลนักเรียน

ทิศา จันทราณี (2524 : 108-114) ศึกษาวิจัยเรื่อง "โครงการสุขภาพในโรงเรียน
 ประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น" รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามครูใหญ่
 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 414 คน ผลการวิจัย
 พบว่า การตรวจสุขภาพนักเรียนโดยครูส่วนใหญ่ทำทุกวัน และได้รับการตรวจสุขภาพจากแพทย์
 ทันตแพทย์ พยาบาล ดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 มีการตรวจหมอมละครั้ง โรงเรียน

ขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจปีละครั้ง การทดสอบการได้ยินและทดสอบสายตา ส่วนใหญ่โรงเรียนทั้ง 3 ขนาดไม่เคยทำเลย ครึ่งส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดมีปัญหาปานกลางในเรื่องการจัดใหม่การทดสอบสายตา การทดสอบการได้ยิน การให้ความช่วยเหลือเด็กที่บกพร่องทางสุขภาพหรือเด็กเรียนช้า การจัดบริการอาหารกลางวัน การจัดให้ครูได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิต โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากในเรื่องการจัดใหม่นักเรียนได้รับการตรวจสุขภาพโดยแพทย์และทันตแพทย์

กรมพลศึกษา, กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2525 : 67-71) ได้วิจัยศึกษาผลโรงเรียนในโครงการสุศึกษาสาขการศึกษา รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารและครูปฏิบัติการโรงเรียนในโครงการสุศึกษาสาขการศึกษาปี พ.ศ. 2522-2524 ที่ได้เข้ารับการอบรมตามโครงการโดยมีสังกัดต่าง ๆ คือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และโรงเรียนเทศบาลทั่วประเทศ รวมจำนวนผู้บริหารโรงเรียนทั้งหมด 296 คน และครูปฏิบัติการทั้งหมด 312 คน ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ครึ่งส่วนใหญ่มีความรู้ทางสุขภาพน้อย ครูตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำทุกวันร้อยละ 62.14 ไม่นานนร้อยละ 15.71 ชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงนักเรียนเทอมละครั้งมีมากที่สุดร้อยละ 62.14 โรงเรียนที่ให้ครูห่างจากการสอนรับผิดชอบประจำห้องพยาบาลร้อยละ 36.43 มีพยาบาลประจำเพียงร้อยละ 12.14 ส่วนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือแพทย์ได้ทำการตรวจสุขภาพนักเรียนบาง นาน ๆ มาตรวจครั้ง ส่วนมากทำการตรวจร่างกายทั่ว ๆ ไป ร้อยละ 84.29 รองลงมาเป็นการตรวจฟันสายตา การทดสอบการได้ยินมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.71 ไม่เคยเอ็กซเรย์ปอด ปลูกฝีฉีดวัคซีนให้ภูมิคุ้มกันโรคแก่นักเรียนเมื่อมีโรคระบาดร้อยละ 55 โรงเรียนที่ไม่เคยทำเลยมีเพียงร้อยละ 0.71 โรงเรียนร้อยละ 40 จัดบริการแนะแนวแก่นักเรียน ร้อยละ 50.17 ไม่ได้จัดเนื่องจากบุคลากรไม่เพียงพอ

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนใหญ่ครูตรวจสุขภาพนักเรียนไม่สม่ำเสมอ การชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงจัดทำเทอมละครั้ง แพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตรวจสุขภาพนักเรียนนาน ๆ ครั้ง ส่วนมากจะตรวจฟันและร่างกายทั่ว ๆ ไป มีโรงเรียนเพียงส่วนน้อยที่มีการทดสอบการได้ยินและเอ็กซเรย์ปอดและให้ภูมิคุ้มกันโรคเมื่อมีโรคระบาดเสมอ โรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดครูเวรรับผิดชอบห้องพยาบาลแต่ก็มีบางโรงเรียนที่มีพยาบาลประจำ และมีเพียง

ส่วนน้อยที่นักเรียนอาสาสมัครช่วยรับผิดชอบ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดบริการแนะแนวแก่นักเรียน
ถึงร้อยละ 99.05

โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา ควบคุมสุขภาพนักเรียน ซึ่งน้ำหนักและวัด
ส่วนสูงไม่สม่ำเสมอ แพทย์ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่ให้ครูที่ว่างจากการสอน
รับผิดชอบห้องพยาบาล มีบางโรงเรียนที่พยาบาลประจำ โรงเรียนโคจจัดบริการแนะแนวแก่
นักเรียน แต่มีปัญหาการขาดบุคลากร

โรงเรียนเทศบาล การตรวจสอบสุขภาพนักเรียนโดยครู ส่วนมากทำทุกวัน การชั่ง
น้ำหนักและวัดส่วนสูงทำเดือนละครั้ง แพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็น
ประจำ เป็นการตรวจร่างกายทั่ว ๆ ไป เช่น ตรวจฟัน สายตา แต่ไม่ทดสอบการได้ยิน
นักเรียนส่วนใหญ่จะได้รับการคุ้มครองโรคเมื่อมีโรคระบาด มีโรงเรียนเพียงส่วนน้อยที่มีพยาบาล
ประจำ ส่วนมากจะให้ครูเวรรับผิดชอบห้องพยาบาล บริการแนะแนวแก่นักเรียนมีบางโรงเรียน
เท่านั้น

อรพรรณ หุ่ค (2526 : 98-100) ใควิจัยเรื่อง "สภาวะสุขภาพของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี" รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการตรวจ
สุขภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 180 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 180
คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
และสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีบัตรสุขภาพ
บางคนมีแต่ไม่มีการบันทึกเลข ครูชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงนักเรียนเดือนละครั้ง ตรวจสุขภาพใน
คอนเข้าสัปดาห์ละครั้ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใควิบวักขึ้นป้องกันโรคคอตีบและบาดทะยัก
นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจะใควิบบริการสุขภาพที่โรงพยาบาลประจำจังหวัด

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นักเรียน
ส่วนใหญ่มีบัตรสุขภาพแต่ไม่ใควิบบันทึกเป็นประจำ ครูประจำชั้นเป็นผู้เก็บบัตร การชั่งน้ำหนักและ
วัดส่วนสูงทำเดือนละครั้ง บางโรงเรียนตรวจสอบสุขภาพนักเรียนในคอนเข้าทุกวัน ส่วนใหญ่ตรวจ
สัปดาห์ละครั้ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกโรงเรียนใควิบคุ้มครองกันวัชโรค นักเรียน
ส่วนใหญ่ใควิบวักขึ้นป้องกันวัชโรค คอตีบ บาดทะยักและหัดพอด เจาหนาที่สาธารณสุขใควิบ
สูชศึกษาเพียง 1 โรงเรียนในเรื่องการป้องกันโรคมาระเร็ว นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจะใควิบ
รับบริการจากศูนย์บริการสาธารณสุขใควิบโรงเรียน เจาหนาที่สาธารณสุขไม่ใควิบติดตามผลการ

รักษานักเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางโรงเรียนได้รับการตรวจสุขภาพเมื่อเปิดเรียน แต่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพเมื่อเปิดเรียน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น นักเรียนส่วนใหญ่มีบัตรสุขภาพแต่ไม่ได้นำติดเป็นประจำ ครูประจำชั้นเป็นผู้เก็บบัตร การขี้งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทำเพียงครั้ง บางโรงเรียนตรวจสุขภาพนักเรียนในตอนเช้าทุกวัน ส่วนใหญ่จะตรวจสัปดาห์ละครั้ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เคยได้รับวัคซีนป้องกันวัณโรคและคอตีบ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เคยได้รับวัคซีนป้องกันโรคหัดพอกซ์และบาดทะยัก เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเคยให้สุขศึกษาเป็น บางโรงเรียน นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจะได้รับการสุขภาพที่ศูนย์สาธารณสุขเทศบาล

จริยาวัตร คมพัตถ์ และคณะ (2528 : 151-152) ได้วิจัยเรื่อง "การประเมินสภาวะอนามัยโรงเรียน ในโรงเรียนราษฎร์ เขตบางกอกนอก กรุงเทพมหานคร" รวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบประเมินบริการอนามัยโรงเรียน แบบสำรวจโรงเรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน 25 แห่ง ตรวจสุขภาพนักเรียน 457 คน ส่งตัวอย่างอุจจาระตรวจหาไข่พยาธิ 219 ราช และให้สรุปกรองตอบแบบสอบถามการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 225 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ร้อยละ 28.0 มีบริการอนามัยอยู่ในระดับที่ 1 ร้อยละ 72.0 จัดเข้าระดับใดไม่ได้ ร้อยละ 40.0 มีห้องพักสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วยซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่ระดับมัธยมศึกษาด้วย โรงเรียนระดับอนุบาลศึกษา เมื่อนักเรียนเจ็บป่วยมักให้นอนในห้องที่ชื้นตอนกลางวัน ยาที่ใช้เป็นยาสามัญประจำบ้าน ประเภทยาใส่แผล ยาแก้ปวดท้อง ปวดศีรษะ โรงเรียนร้อยละ 68.0 จัดอาหารกลางวันให้นักเรียนโดยครูเป็นผู้ปรุงหรือดูแล ร้อยละ 34.0 นักเรียนสามารถเลือกซื้ออาหารกลางวันจากแม่ค้าที่ขายอยู่ในโรงเรียน และในจำนวนทั้งหมดบางวันนักเรียนอาจนำอาหารมาเองจากบ้าน ส่วนการให้โภชนศึกษาพบว่าน้อยมาก

การวิจัยในต่างประเทศ

เม แลน (May Lan 1976 : 514-520) ได้วิจัยเรื่อง "การตรวจสุขภาพและการส่งต่อในงานบริการสุขภาพเบื้องต้นของโรงเรียนในเขตที่มีรายได้น้อย" (Screening and Referral Outcomes of School-Based Health Services in A Low-Income Neighborhood) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาสุขภาพ และประมาณครึ่งหนึ่งต้องการการส่งต่อเพื่อรับคำแนะนำ วินิจฉัยโรค ดูแลและรับการรักษาเพิ่มเติม นักเรียนที่คอม

ทอนซิลโตและการเต้นของหัวใจผิดปกติ ได้รับการส่งไปรักษาต่อจำนวนน้อยและไม่เคยมีการติดตามผลการรักษา ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียนที่ส่งไปรักษาต่อ ได้รับความผิดหวังต่อการรักษาซึ่งใช้เวลานานเป็นเดือน และโรงเรียนได้รับรายงานการรักษาพยาบาลที่ไม่สมบูรณ์

วิงเคลแมน และแมคเคก (Winkelman and McKaig 1983 : 400-403)

โควิจย เรื่อง "ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนต่องานบริการสุขภาพในโรงเรียน"

(Parental Expectations of School Health Services) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนคาดหวังที่จะให้บริการสุขภาพที่จำเป็นในโรงเรียนโดยเฉพาะเมื่อนักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การตรวจวัดสายตา การบันทึกและรวบรวมประวัติสุขภาพ การทดสอบการได้ยิน และการทดสอบตาบอดสี เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ผู้ปกครองคาดหวังว่าโรงเรียนควรให้การรักษาพยาบาลโดยเฉพาะเมื่อนักเรียนได้รับอุบัติเหตุจนทำให้มีกระดูกหัก การไขว้เขวกับโรค และ การให้คำแนะนำในการใช้ยา เกี่ยวกับการให้สุขศึกษาผู้ปกครองคาดหวังมากในเรื่องที่ครูควรได้รับคำแนะนำในการตรวจสุขภาพนักเรียนในชั้น ควรมีการสอนนักเรียนเรื่องอันตรายจากการใช้ยาอันตรายจากการสูบบุหรี่และโทษของแอลกอฮอล์ ควรสอนนักเรียนหญิงเรื่องการปฏิสนธิและการปฏิบัติเมื่อมีประจำเดือน ควรสอนนักเรียนชายเรื่องการเจริญเติบโตทางเพศ เกี่ยวกับการให้คำแนะนำทางสุขภาพ ผู้ปกครองคาดหวังมากกว่า โรงเรียนควรให้คำแนะนำนักเรียนเรื่องความปลอดภัย สุขวิชา ส่วนบุคคลและปัญหาทางเพศ โรงเรียนควรให้คำแนะนำผู้ปกครองที่บุตรมีนักเรียนที่เป็นโรคที่เป็นโรควิตกกังวลบางชนิด เช่น กลาก เป็นต้น

บริงค์ และนาเคอร์ (Brink and Nader 1984 : 75-78) โควิจย เรื่อง

"การตรวจสุขภาพนักเรียนระดับประถมศึกษา" (Comprehensive Health Screening in Elementary Schools : An Outcome Evaluation) ผลการวิจัยพบว่าสุขภาพพื้นเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด นักเรียนระดับอนุบาลมีปัญหาด้านสุขภาพเรื้อรังมากที่สุดร้อยละ 40.1 ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถหรือความสนใจต่อการเรียนของเด็ก นักเรียนระดับ 1 มีปัญหาด้านร่างกายมากที่สุดร้อยละ 34.2 ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน นักเรียนระดับ 6 มีปัญหาเกี่ยวกับสายตาและการได้ยินมากที่สุดร้อยละ 33.8 และยังมีปัญหาด้านสุขภาพเรื้อรังอีกร้อยละ 33.3

สรุปรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการจัดการบริการสุขภาพในโรงเรียน ประถมศึกษา พบว่าส่วนมากเป็นการสำรวจการจัดการบริการสุขภาพของโรงเรียนทั้งที่อยู่ใน โครงการและนอกโครงการ นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบการจัดการบริการสุขภาพกับมาตรฐาน ขั้นค่าด้วย แต่ยังไม่มีการเปรียบเทียบการจัดการบริการสุขภาพระหว่างโรงเรียนในโครงการและ อยู่นอกโครงการ ส่วนการวิจัยในต่างประเทศพบว่าเป็นการสำรวจปัญหาสุขภาพนักเรียน การจัดการบริการสุขภาพและความคาดหวังต่อการจัดการบริการสุขภาพในโรงเรียน จะเห็นได้ว่า งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศยังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการบริการสุขภาพ ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในโครงการและนอกโครงการว่ามีสภาพและปัญหาการจัด บริการสุขภาพเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรและจัดไ้มาตรฐานขั้นต่ำหรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่ ควรศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย